

Redactor responsabil si proprietar

Dr IUSTIN ARDELEAN.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 3 coróne
Pe $\frac{1}{3}$ de an 6 >
Pe un an 12 >

Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Întrebări minunate,

I.

Cătră d-nul Traian Mihaiü.

D-nule Ulpie! Am cetit cu multă plăcere geniala scrisoare deschisă a d-tale, publicată în n-rul 36 al «Activității» și adresată d-nului N. Jorga, care — fiindcă a ajuns «la o vârstă ceva mai matură» decât d-ta, cel care călărești, joci tenis, billard, alergă după prepelițe, n'ai defect fizic ori psihic și ești senin în zile întunecate, — a vrut să te lege ca pe un mânz de gard (ori ca pe un gard de mânz) și să te potcovească, ori să-ți puie «bilogu» cu «fer roș» în coastă.

În aceasta scrisoare faci amintire despre ducerea unui măgar la universitate. Te întrebăm deci cu tot respectul:

— Unde a făcut măgarul respectiv esamenul de maturitate?

II.

Cătră colegul „Calic.“

Calicissime colegă! Cetim cu mare distracție în foaia de ris a d-tale, că cu ocaziunea adunării generale a »Astrei« la Baia-Mare »servițiul divin s'a săvârșit cu mare pompă în biserica gr. cat.« și faci imputare, că la biserica gr. or. nici clopotele nu s'aũ tras. — Te întrebăm deci cu o solemnă seriozitate umoristică:

— Care nãrod a spus celũialalt, că în Baia-Mare esistã și biserica gr. orientală?

III.

Cătră „bravul român“ Dr. Giörgie Illea din Klausenpork.

Bravissime române! Am cetit cu mare sãr-bezeală sufletească în «Revașul» lui Ilie din Cluj »scuza« d-tale fenomenală în româneasca-ți afacere cu cei 50 fileri (zi: doauezeci și cincî de creițari), pentru care sumă oribilă ai vrut să

bați la tobă modesta avere a unei biete românce aproape oarbă de ochi și îngrămadită cu familie mare, averea nefericitei *Maria Lupaș* din Sân-Mihaiu. — În »scuza» d-tale, din care reiese evident dorința d-tale de a îmbêta cu apă rece publicul revoltat, zici că nu numai pentru cei 25 de cr. ai cerut esecția, fără și pentru *întăbularea dreptului de proprietate*.

Ei bine, dom'le, dar dă-ne voie să te întrebăm:

— Oare pentru «întăbularea dreptului de proprietate» este a se cuprinde înctului capra, vaca și perinile din păi, apoi a se publica terminul de licitație în foii și mai la urmă tot pentru aceasta este oare a se vinde averea înctului resistant?

Așa ceva nu-ți va crede nici viteazul d-tale client Pașcu!

La «Übung.»

Oficerul (răstit): Șloime! Ți-am mai spus de zece ori, ca să nu-ți întorci mutra când tragi focul! ... Cine drac ar putea să aproabe așa ceva, mai ales în resboi?

Șloime: ... Doșmanu!

Să aleagă.

Judecătorul: Mă pungașule, fi cu minte și spune adevărul, că atunci vei căpêta o pedeapsă mai ușoară!

Pungașul: Și dacă nu voi spune adevărul? ...

Judecătorul: Atunci ... vei fi — *achitat*.

Popa Iuon și minunea.

(Anecdotală populară.)

Mărioara cea frumoasă
Și iubită de bărbat
Nu e zi să nu se ducă
La biserica din sat
Să 'ngenunchie la icoane,
Să se roage lui Cristos
Un copil să-î dăruiască
Ca un inger de frumos.
Luminări, colaci, colive
Cu belșug le aducea
La toți sfinții și chiar popii
Să se roage pentru ea ...
Dar atâta-î sta de bine
Și frumoasă la 'nchinat
Că 'ncepuse bietul popă
A fi după ea — turbat.

Într'o zi î-a zis cu milă
Popa:

— Fată, n'am crezut
O minune-atât de mare
Cum azi ochii mi-au vezut ...
Isprăvisem liturgia
Când de-odată la altar
Am vezut ... Știi tu pe cine?
Nu ghicești? ... Nu, n'a habar!
Chiar pe Sfântul Nicolaie
Făcătorul de minuni,
Coborînd din ceriū la mine
După-atâtea rugăciuni;
Și cu vorba lui prea dulce
Și prea sfântă mi-a grăit
C'a venit să-ți dăruiască
Copilașul mult dorit.
Du-te dar în grab acasă
Și colea cătră 'nserat,
Barem până dimineața
Să-ți trimiți soțul din sat.

Nu știu ce-o fi spus nevasta,
Dar așa cam pe 'nserat
Pe bărbat cu bucurie
L'a trimis vesel din sat.
Și-apoi veselă nevasta
Nu prea mult ea sê gândi,
S'a culcat să odichnească
Până Sfântul vasosî.

Când era la miezul nopții
Încet ușa s'a deschis ...
Ce să vezi, nu-î vine-a crede,
Î-î părea că-î numai vis,
Sfântul semena cu popa

În odăjdî împodobit:
 — Fata mea, cîntînd îi zice,
 Pentru tine am venit!...
 Și cînd vrea s'o ia în brațe
 Haid' pe ușă ca turbat
 Furios intră bărbatul
 C'un ciomag... și îndesat
 »Tros« și »pleosc« în Sfîntul trage:
 — Dapoî, sînte Nicolai,
 Ești bătrîn, cu barba albă,
 De ce fugi noaptea din rai?...
 Și eû, bietul Sfîntul Petru,
 După tine să gonesc
 În loc că p'aceasta vreme
 Ca alt Sfînt, să odichnesc!?

Și vorbind mereu îi trage
 Cu ciomagul noduros:
 — Auăă! Nu mai da Sân-Petre,
 Iartă-mă și fi milos,
 Că nu-'s Sfîntul Nicolai,
 Nu mă veđi?... Sunt popa Ion!
 — Nicî eû nu sunt Sfîntul Petru,
 Ci-'s bărbatul Simeon!

Dorința ei.

Ea: Știi, dragă, ce bucuros aș fi timp de o oră
 eû bărbatul.

El: Și oare pentru ce?

Ea: Momentan aș intra în prăvălia aceasta și aș
 cumpăra o părechiă de cercei cu brillante pentru iubita
 mea nevastă.

A FURISĂNIILE JUPANULUI SCHMERZENHERZ.

— Se fi thu dator loî Herr von advocat Ilea dacter-leben din Klausenpork cu 2 filerî!

— Dormește în pace thu soffet blind!

— Să stea trasura loî Herr von Dakter Ilea-leben
 inaintea la poarta tho!

— Să ai thu daraverî cu daschele Herr von German-Rothbart-leben din Brad!

— Inima tho se crape di bucurie!

— Se iobileze thu aniversare zece a robiei tho!

— Se insura thu a patra ora!

— Se fi thu recunoscator loî Herr von Pasteur-leben!

În școală.

Dascălul: Mă flincăule, spune tatălui teû, că pe
 mîne să-mî trimită un miel, fiindcă voiesc să-ți propun
 ceva din *zoologie*!

Elevul: Că acuma n'avem miel.

Dascălul: Eî bine, dar spune-î că din *zoologie*
 deocamdată numai *despre păsările domestice* vreaû să
 vë vorbesc și așa dacă n'aveți miel, să-mî aduci *vr'o 10*
ouă.

Elevul: Că, mă rog, nicî ouă nu avem.

Dascălul: Scandal!... Dar atunci spune-î să-mî
 trimită un *car de lemne*, ca să-ți pot propune măcar
 numai din *botanică* ceva!

Din contra.

Prietenul cășii: El vine, ah, suntem perduți!
Nevasta: Din contră, suntem — găsiți!...

É in singe.

Notarul: Am înțeles, Pișta-băcsi, că și d-ta ești socialist. Adevărat este oare?

Pișta-băcsi: Așa este.

Notarul: Știi d-ta ce este socialist?

Pișta-băcsi: Nu ști la mine, dar nici nu vrea să știe, că atunci mi frică că nu fi la mine socialistă.

Interview

(Făcut de cătră d-nul Hilarion Scriba, archipăsăresc raportor al «Vulturului».)

La d-nul avocat Dr G. Ilea din Cluj.

Eă: Aaaa! Aplecăciune!

El: Sluga! Cu ce-ți pot servi?

Eă: N'am proces.

El: Regret, atunci n'am multă vreme de perdut cu d-ta.

Eă: Pardon, dom'le, dar eu am venit la d-ta într'o chestie de tot importantă, am venit adecă să te întreb că ce este adevărat și ce ba în cele scrise prin foile românești despre procedura d-tale?

El: Ce fel de procedură?

Eă: Ei, dar d-ta nu cetesti foii?

El: Nu prea am vreme, sunt foarte ocupat.

Eă: Cu ce?

El: Cu multele execuțiuni, licitațiuni, incassări, etc.

Eă: Înțeleg! Așa dară să-ți spuie eu. În foile românești s'a lansat o teribilă știre, cum adecă d-ta ai cerut licitație pe moșioara unei biete țerance române pentru suma de 25 de creițari.

El: Minciună!

Eă: Cum minciună, când am cetit doară chiar și publicațiunea de licitațiune în «Revașul» colegului Ilea din Cluj?!

El: Eeee, a fost publicată, e drept, dar știți... numai din glumă.

Eă: Nu te înțeleg, pentru ce numai din glumă?

El: Numai m'am jucat cu Maria Lupaș de-a mâța oarbă, fiindcă ea și așa e cam oarbă.

Eă: De-a mâța oarbă, va să zică de-a pisica oarbă.

El: Așa este.

Eă: Și care era pisica?

El: Maria Lupaș.

Eă: Iar d-ta ce erai?

El: Cotoiul.

Eă: Înțeleg!

El: Nu înțelegi nimica!... Eu am vrut numai să o spariu cu cei 50 fileri, că apoi spăriindu-se, să...

Eă: Să-ți plătească 48 de coroane.

El: Ai nimerit'o! Vezi, că ești om cuminte.

Eă: Așa mă crede lumea.

El: Sermana lume.

Eă: Adevărat că e sermană, când oamenii din ea s'ar omori unul pe altul pentru 25 de creițari.

El: Și «accesoriile».

Eă: Și «dreptul de intabulare».

El: Tanda-Manda!

Eü: Treanca-Fleanca!

El: D-ta de fel nu ești serios.

Eü: Serios nu sunt, î-ți spuî,
Dar momentan m'aș acăța d'un cui
Când face-aș că o biată româncă,
Care de sermană nici nu prea mîncă,
S'ajungă pentru cincizeci filerî
Scoasă din posesiunea unei averî
Și lăsată miseriei pradă
Cu pruncuții plângend pe stradă;
Lăsându-o să moară biata de foame
Numai pentrucă cu câteva coroane
Averea mea cea boîerească
Chiar și cu-atâta să se sporească.

El: Aaaa! Î-mî pare bine! . . . Va să zică d-ta ești poet.

Eü: Numai poetastru. Dar d-ta? . . .

El: Eü încă fac poesiă, dar numai carî se țin de brânșă mea.

Eü: Am onoare a te ruga să ai onoare ca să-mî onorezi onorabilele mele urechi cu o preonorată poe-sie care se ține de onorabila brânșă a d-tale.

El: Prea bucuros!

Eü: Să aud!

El: Frunză verde de pe plai,
Bate toba 'n Sân-Mihaî;
Esecutorul rînjește
Și din glas el glăsuiește:
Unu . . . doi . . . mai mult nu dați?
Foarte ieftin cumpărați! . . .
Trei! . . . și boul licitat
E-al domnului avocat.
Plângi, nu plângi soră Mărie,
Numai de bine să-ți fie!

Eü: Aaaa! Gratulez! Știi că ești poet admirabil, poet «de brânșă» cum ai zice d-ta.

El: Asta o recunosc și eü.

Eü: Dar oare cine nu o recunoaște aceasta?

El: Cine? Ah! Nici chiar Vasalica Podoaba.

Eü: Cine e acela?

El: Om ca sfredelul. Te sfredelește fără de veste.

Eü: Cum, pe cine?

El: A sfredelit până acuma pe o grămadă de oameni, m-a sfredelit și pe mine, iar acuși și-a pus sfredelul în coasta lui Indre-băcsi.

Eü: Care Indre?

El: Hăl' cu Șomcuta.

Eü: Bată-l cucuta! . . . Apoi cum te-a sfredelit pe d-ta?

El: În tocmai cum a sfredelit Papacosta wertheimul.

Eü: Cu sfredelul?

El: Papacosta da, cu sfredelul.

Eü: Dar Podoaba și el cu sfredelul?

El: Aia n'ar fi nimica. Nu cu sfredelul, fără cu cuvântul adevărului.

Eü: Auăăă, bată-l sfințele plăcinte!

El: Am scris o broșură în contra lui și n'a folosit nimica.

Eü: Și atunci pentru ce atâta osteneală?

El: Dar cine drac a crezut, că el să restorne toate argumentele mele? . . .

Eü: Și despre ce a fost vorba?

El: Despre fondul școalei de fete.

Eü: Ahaaa! Înțeleg. Am mai auzit eü despre acest lucru. Că doară să vorbește, că Podoaba ar fi ridicat 200 de coroane pentru scrierea unei broșuri în contra d-tale.

El: Nu se poate, că doară broșura aia am scris'o eü și am scris'o în contra lui Podoaba, așadară și cele 200 de coroane . . .

Eü: Înghițiși una.

El: Da, fiindcă am nițică durere de gât.

Eü: Din ce cauză?

El: Singur nu știu. Sigur fiindcă voiu fi strigat prea mult la vr'o licitație.

Eü: Să poate! . . . Dar te rog, continuă! . . .

El: Nu mai continuu, mi se face reü când vorbesc de Podoaba.

Eü: Atunci să-l lăsăm în știrea lui Dumnezeu care să-î poarte grija și să-l pedepsească cu sănătate, voie bună și cu o avere de un milion! . . .

El: Vai, că reü știî să blastemi, domnule Hilarioane!

Eü: Dapoi încă să mă auzî în biserică?!

El: Ce e aia?

Eü: Cum, d ta nu ști ce e biserică?

El: Nici n'am mai auzit de așa ceva.

Eü: Așadară să-ți descriu eü biserica.

El: Să aud!

Eü: Este o sală mare și . . .

El: Ahaaa! Acuma știu, aia o fi »ărvereló terem« dela tribunal.

Eü: Nu! . . . Așa să vede, că paserea mălaiu vi-sează.

El: Și porcul cucuruz . . .

Eü: Drept ai! Dar așa să vede, că d-ta nici idee n'ai de biserică!

El: Atunci merită că vr'o sală unde se vinde vin și unde universitariu strigă »heie-huia«?!

Eü: Nu! Fără e o casă sfântă, unde prota Dăian cântă »aliluia«!

El: Acum înțeleg! . . . Are turn.

Eü: Așa este! Dar să trecem la un obiect pentru d-ta mult mai predilect.

El: Asta-mî place!

Eü: Ai clienți mulți?

El: Ar mai încape.

Eü: Unde ar încape?

El: În »Revașul«, la pagina publicațiunilor.

Eü: Tot numai din glumă?

El: Îac'așal . . . De sine să înțelege.

Eü: Va să zică d-ta improcesuezi numai din glumă?

El: Sigur.

Eü: Ei bine, dar atunci ce faci serios ?

El: Incaszez spesele procesului.

Eü: Cincizeci de fileri ?

El: Și . . . «accesoriile».

Eü: Va se zică î-ți plac procesele ?

El: Vitam et sanguinem! . . .

Eü: Ei bine, dar am auzit că d-ta procesele le pornești cu rencoare și le perzi cu pudoare.

El: Afară din casa mea!

Eü: Plec. Rămas bun!

El: În știrea dracului!

Eü (plecând): La revedere Dr Ille, illa, illud!

El: Lud a fost moșu-to!

Doi »von Făgăraș«.

Tântălău: Ai mai vezut, mă prostule, unsoare în iepure ?

Nătărău: De, prostule, așa ceva încă n'am vezut.

Tântălău: Ei, prostule, dar atunci ce ai vezut ?

Nătărău: Bre, prostule, iepure în unsoare am mai vezut.

Partea serioasă.

BIBLIOGRAFIE.

La administrația »Vulturului« se află de vânzare:

1. »Vulturul« complet, dela anii 1—11 legat foarte frumos. Un an costă 5 coroane.

2. »Țara noastră«. Descrierea părților Ardealului dela Murăș spre mează-zi și valea Murășului, de Silvestru Moldovan. Prețul 2 coroane.

3. »Zărandul și Munții-apusenii ai Transilvaniei«. Descriere de Silvestru Moldovan. Prețul 2 coroane.

4. »Almanahul Vulturului«. Ediția primă dela anul 1901. Cu o mulțime de ilustrațiuni escelente. Costă 1 coroață.

5. »Despre natura juridică a chestiunii române din Transilvania și Ungaria«, de dr. Cassiu Maniū. Prețul 1 coroață.

6. »Pribeag« de Josif J. Sceopul. Costă 60 fileri. La fiecare comandă are a se adaoga 20 fileri porto.

Deslegarea ghicitoare din numerul precedent.

»De n'a perit românul când nu vedea lumina,
Când simțul libertății era ucigător.
Acum, când tirănia se sbuciumă 'n dureri,
Tu bravule române mai crezi că o să perii ?
Nici odată!«

Au deslegat-o bine damele: Livia Popă (Blaj), Netta Călcunariu (Orșova), Hortensia Oprea (Moldova-noauă), Elena Dregan (Tirna), Amalia Papp (Surduc), Minerva Florescu (Craiova), Hortensia Popoviciu (Prun-

dul m.), Anița Teodor (Siplac), Elena Selagian (T. Severin), Lățiția Andronic (Serep).

Apoi domni: Joan Minișan (Turpești), D. Ceregutiu (Liget), Michail Popescu (M. Lazuri), Gavriil Papp (Socaci), Demetriu Florescu (Craiova), Alessandru Tardicescu (București).

Premiile le-au câștigat și anume: d-na Netta Călcunariu din Orșova (»Zărandul și Munții apusenii«); d-nu Hortensia Oprea din Moldova-noauă (»Țara noastră«) și d-nul Gavriil Papp din Socaci (»Pribeag«). — Premiile câștigate s'au spedit deja la adresa câștigătorilor.

Posta redacțiunii.

Don Ramiro. De! Că ești în legatură cu statul n'are de a face nimic. Doar produsele d-tale sunt inocente, pur literare. Deci: fă-ne plăcerea! — Salutări cordiale!

Teliman (C.) Î-ți atragem atențiunea asupra anonțului lui Waldmann Mór publicat în numărul presinte. Cetește-l și te vei convinge că acest magazin este abundant în toate obiectele necesarii unui bărbat care în curând vrea să-și ducă nevastă la casă. De aici apoi te poți provedea cu toate, numai cu nevastă nu. De altmintrelea d-nul Waldmann în scurt timp are de gând să facă cumpărătorilor seî niște favoruri colosale, anume: dacă întră în prăvălia sa o fată și cumpără în preț de preste 20 de coroane, pe de-asupra capătă un mire frumos; dacă totașa un flăcău face comandă, pe de-asupra capătă o mireasă frumoasă și cu zestre considerabilă; dacă comanda se urcă preste 50 de coroane, capătă o mireasă frumoasă, cultă, bogată și — orfană de mamă, va să zică soacră n'o să aibă fericitul mușteriu. Dacă cutare ginere face o comandă d. e. de 100 coroane, n'are să plătească în bani gata decât numai 99 de coroane, iar pentru rest poate să-și lase pe soacra-sa în zălog, iar zăloagele nerescumperate în rest-timp de o lună, se vor vinde cu licitație întră canibalii din insula Fernando-Po. — Mai ai oare nevoie de favoruri mai avantajoase ? — Salutare mare!

Lambda. În n-rul de față ? Nici în celelalte nu! Avem o foaie prea mică pentru un dobitoc atât de mare. — Adieū!

Orăștie. Dacă d-ta — precum ne scrii — nu ști aplana chestia »de capul d-tale«, î-ți recomandăm să iaî împrumut o cupă de minte dela popa Basaraba din Romos.

Abonentului. Ce zici ? Nu apare »Vulturul« des-tul de regulat ? Ba da! Odată totuși a trebuit să ne reculegem ca să putem scoate foaia noastră regulat, iar mai încolo tot mai regulat vom scoate-o și tot mai interesantă va fi foaia noastră. Remâne, ca și d-nii abonenți se-și facă datorința lor față de noi achitându-se de restanții barem. Nu dubităm un moment, că după un car de rău o să urmeze un wagon de bine. — Salutări piramidale!

Colegilor (dela »Tribuna Poporului«). Vezând că so-mați fără de nici un rezultat, pe colegul Dr Dăian din Cluj să iase la lumina zilei în »Revasul« cu numele marelui patron al veduvei Maria Lupaș din Szt. Mihálytelke, ne vedem nevoiți a vi-l numi noi: este domnul avocat Dr G. Ilea din Cluj. — Salutări colegiale!

L. D. Azi cea mai splendidă, cea mai elegantă și cea mai plăcută kafană în Or. dea-Mare e «*Grand Cafée Bihar*» deschisă septemăna trecută în palatul fraților Fűchsl situat în piața cea mare a Orăzii. De altminterlea î-ți recomandăm cetirea anunțului publicat în numărul presiate. Kafana este cea mai frumoasă localitate publică din orașul nostru și e împreună cu un restaurant grandios, unde se mesură cea mai escelentă bere. Proprietarul cafenelei și al restaurantului este simpaticul tiner Paul Gyárfás, carele pentru că și Românii din oraș și provincie se-și găsească distracție în localitățile sale, a prenumărat aproape toate foile românești din patrie. Recomandăm deci călduros Românilor cercetarea acestor localități.

B. Ar fi păcat să stai cu mâinile în sin, când d-na notareasă î-ți suride atât de dulce. Ar trebui să vii ca să-ți dăm noi nițică lecție din Dragostosofie. — Adio nătărăule!

Remus. Gratulăm la succesul obținut. N'ar strica să ne mai scrii câte ceva din când în când, ca să mai știm și noi dacă trăiești încă ori ai împăturat'o în știrea dracului. — Servus!

Omega (S.) Am primit. Toate sunt foarte bune — de ars. Dacă te-ai fi născut pe vremea lui Pilat din Pont sigur pe d-ta ar fi călărit Domnul Cristos, de și ești cu ceva mai scurt în urechi decât celalalt. — Te sfătuim să-l lași naibii condeiu, că nu-î de d-ta. — Sănetate bună!

Sil. N'am gândit că d-ta să te superi pe noi pentru niște lucruri bacatele. În fine noi nu avem genialitatea de a face că și capra să se sature și varza să rămâie întreagă.

V. P. Am primit și ți s'a spedit momentan actul dorit. — Salutări cordiale!

Ap. Gl. Nicî un năcaz, te vom convinge noi încet cu încetul, că mai bine e să faci ce predică popa, dar nu ce face popa.

Deva. Te rugăm să-î spuî d-nului advo-cățel să-și închidă fleura și să nu bérfelească, altminterlea siliți vom fi să-î ciupelim glava mai dihai decât i-a ciupelit'o natura. Să-î pară bine mutălăului, că nu i-am deschis până acuma rubrică permanentă, ca să convingem lumea, că «Dr. Hodoronc iunior» câtă stricare de aer face cu «apărările» lui fenomenale. — Salutare!

German. La universitatea noastră archipășărească a ajuns vacantă catedra de *Minctunologie*. N'ai decât să recurgi și, ca specialist, sigur vei fi denumit. — Salutări răci și cutcușe calde!

Cluj. De chestia cu d-nul avocat V. Indre din Cluj nu ne ocupăm. D-nul V. Podoaba va avea ocaziune a documenta de adevărate afirmațiunile d-sale înaintea tribunalului din Sibiu pe baza §-ului 263 punct 5 din legea de la 1878. art. V. — Mai multe în persoană. — Salutare!

Canibalilor (Insula Fernando Po). Am cetit în ziare că a-ți fript de viu și a-ți mâncat pe căpitanul unui vapor spaniol, pe d-nul *Kaufmann*. Dacă e adevărată aceasta veste, atunci să vă fie rușine de aceasta faptă! Nenea Călcunariu din Orșova se miră cum de nu v'a călcat greața să măncați carne de jidan!? — Fiți dară oameni cinstiți, de și sunteți selbateci, altminterlea am fi siliți se mobilizăm *masa poganilor* din Lugoș și se plecăm în contra voastră aducându-vă în sanatoriul lui nenea Brediceanu din Ciclova ca să vi se

nimicească odată pentru totdeauna vița și porodița. — Baș Pavelea «gin Cimișoara» și el auzind despre aceasta faptă, a rupt cu voi ori-ce legătură nemotenească și s'a înțeles cu Taica-Napoleon să vă trimită ultimat. — Adieū!

Belgrad. Frate Petre! Am înțeles, că te string prea reū ghețele. Vezi, mult mai bine era să nu schimbi pantofii elvețieni cu păpușii sërbești. — Când nu o vei mai putea duce cu «caii cei verzi», vom trimite pe sergentul Matragună ca să facă rânduială, și el pentru un păhărel de cognac va face ordine în conac. — Salutări archipășărești!

S. A. D. În n-rul proxim ne vom ocupa de isprăvile d-nului C. — Salutare!

D. Cereguțiu. Am primit cu mulțumită. Precum vezi, ai câștigat un premiū. — Salutare!

Nero. Ar fi consult să permiți ca să ventilăm nițel lucrul în coloanele «Vulturului». N'ar strica să-l lovim puțin preste măncațoare. Rspunde imediat ca să facem, ori ba. — Salutări!

D. E. Nicî un favor nu-ți putem face. Poate atâta, că-ți permitem să umbli pedestru dacă n'ai trăsura, să rabzi foame dacă n'ai ce mânca, să prinzi muște dacă n'ai alta ocupățiune, să umbli vara îmbrăcat în bundă și iarna gol.

Celor cu musca pe căciulă. Restanțele s'au prea îngămădit, deci vă somăm că în cel mai scurt timp să vă faceți datorința, *rescumperând cinstit cuitanțele* trimise la adresa d-voastră tot azi prin oficiul postal al d-voastră, altfel vă dăm pe gura jupânului Schmerzenherz!!!

KISS KÁROLY,

(succesorul lui JANKY ANTAL)

prima spițerie și bacanie.

ORADEA-MARE, PIAȚA S-TULUI LADISLAU.

Mare magazin de *zachar, cafea, rum, ciain și toate articolele de spițerie.*

VIN ȘI APE MINERALE.

Petroleu, diferite oleuri, lampe și tot felul de corfe; maideparte: cașuri, diferite soiuri de pești-conserve, cereale, etc.

Vinuri proprii, escelente: 1 sticlă de o litră cu 60 fileri, de 1/2 litră cu 30 fileri; în vas de 56 de litre a 40 fileri litra.

Tarife la dorința se trimit gratuit și francate.

Comande dela 50 coroane în sus se trimit scutite de porto-postal.

CAFEE „BIHAR“

— s'a deschis la 15 septembrie st. n. —

Cea mai splendidă și cea mai elegantă cafană în Oradea-Mare.

Situată în cel mai frumos loc, la colțul Piaței mari și al străzii Kossuth, în palatul fraților Fuchs. — Lumină electrică, serviciu elegant și prompt, *jurnale românești*.

În legătură cu cafana stă la dispoziția on. public o bererie escelentă, unde în tot momentul se poate căpăta *cea mai bună bere, totdeauna proaspătă*.

BUFFET RECE.

Simpaticul proprietar d-nul Paul Gyárfás se îngrijește mereu, că publicul atât în cafenea cât și în bererie să fie *pe deplin mulțumit* atât cu serviciul, cât și cu cele mai minuțioase lucruri și mai ales: ca prin abonarea mai multor toți românești și publicul românesc se-și poată găsi în aceasta cafană distracția dorită.

Roagă deci osebit on. public român din provincă ca să binevoiască a-l onora prin cercetare la date ocaziuni.

Cu stimă

PAUL GYÁRFÁS,

Cafegiu și restaurator.

WALDMANN MÓR

mare magazin de sticlărie, portelanuri și lampe.

ORADEA-MARE, PIAȚA S-TULUI LADISLAŪ, ÎN EDIFICIUL OTELULUI
«VULTURUL NEGRU».

Intreprindere pentru aranjamente de electricitate și gaz.

Mare asortiment de lampe a la Ditmar.

Lustre de petrol, electricitate și gaz, garniture de beut, spălat, cafea și ciaiū, obiecte de lucș din argint de China și Alpaca, articole de maiolica, terracota și fayensuri engleze, nippuri franceze și engleze, oglinzi și articole de metal și bronz, etc., etc., etc.

Serviciu prompt și prețuri strict moderate și fixe.